

9. studeni: Posveta Lateranske bazilike

Evandjelje blagdana posvete
Lateranske bazilike i komentar.

Evandjelje (Iv 2,13-22)

Blizu bijaše židovska Pasha. Stoga Isus uziđe u Jeruzalem. U Hramu nađe prodavače volova, ovaca i golubova i mjenjače gdje sjede. I načini bič od užetâ te ih sve istjera iz Hrama zajedno s ovcama i volovima. Mjenjačima rasu novac i stolove isprevrta, a prodavačima golubova reče: »Nosite to odavde i ne činite od kuće Oca mogega kuću trgovačku!« Prisjetiše se njegovi učenici da je

pisano: Izjeda me revnost za Dom
tvoj.

Nato se umiješaju Židovi i upitaju ga:
»Koje nam znamenje možeš pokazati
da to smiješ činiti?« Odgovori im
Isus: »Razvalite ovaj hram i ja ću ga u
tri dana podići.« Rekoše mu nato
Židovi: »Četrdeset i šest godina
gradio se ovaj Hram, a ti da ćeš ga u
tri dana podići?« No on je govorio o
hramu svoga tijela. Pošto uskrsnu od
mrtvih, prisjetiše se njegovi učenici
da je to htio reći te povjerovaše
Pismu i besjedi koju Isus reče.

Komentar

Neposredno prije Uskrsa, Isus odlazi
u Jeruzalem i izvodi gestu popraćenu
riječima čije značenje neće biti
potpuno shvaćeno do njegova
uskrsnuća. Da bismo razumjeli
kontekst, korisno je prisjetiti se

dubokog značenja Hrama i godišnjice njegove posvete Židovima. Na ovaj su se blagdan Židovi spomenuli posvete hrama od strane Makabejaca 164. godine prije Krista, nakon što ga je tri godine ranije oskvrnio Antiohije IV Epifan. Blagdan je nazvan i blagdan "svjetlosti" zbog svijećnjaka sa sedam krakova koji je, uvijek upaljen, simbolizirao prisutnost Boga, koji sve vidi i koji je svjetlo svijeta, usred naroda. Tamo gdje je bila ta svjetlost, raspršila se tama poganstva i idolopoklonstva.

U tom kontekstu, naš Gospodin pročišćava i „iznova posvećuje“ Hram, kuću svoga Oca, za koju ga je proždrijela revnost. I ovi ljudi i mi smo podvrgnuti iskušenju da od vjerskog života i hrama napravimo „tržnicu“, posao, odnosno da Boga koristimo za vlastite interese. A ovo je, u osnovi, skrnavljenje Hrama. Ali u kući Božjoj može biti samo jedan Gospodin, samo Bog može biti onaj

koji daje razlog za sve ostalo, a nikada izgovor za neku drugu svrhu. Stoga nas Isus protjerivanjem trgovaca i mjenjača poziva da pročistimo svoje nakane, kako bi naša potraga za Bogom bila što čišća i nesebična. Prava ljubav.

Ali Božji hram nije samo zgrada od kamena, nego je, u konačnici, Tijelo Kristovo, Crkva. Ona je Božja kuća u strogom smislu. U njoj on obitava, prosvjetljuje ju i oživljava. Isus nas potiče da tako gledamo i da je, koliko ovisi o nama, zadržimo bez mrlje i čistu. Za to se svatko od nas mora osjećati odgovornim svojim životom. Kršteni, kao živo kamenje, čine vidljivo lice svetosti Crkve pred ljudima, lice koje je pozvano privući one izvana i dati svjetlo i utjehu onima unutra.

Juan Luis Caballero

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/9-studenti-posveta-
lateranske-bazilike/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/9-studenti-posveta-lateranske-bazilike/) (23.03.2026.)